

[Jørgen Jørgensen.]

digt i de 4 Maaneder til at dække det normale Forbrug. Det ærede Medlem, der ellers er nøgtern i sine Synspunkter, skulde udelade det Agitationsnummer og lade være at vifte med Kornet over for de handlende, der ikke føler sig tilfredsstillende ved den Uddeling af Valutaattester, som er mulig paa det nuværende Grundlag.

Den Tillægsbevillingslov, som nu foreligger til Vedtagelse, er Udtryk for, at der i disse Aar er ført en forsvarlig økonomisk Politik. Der er skaffet Dækning for de løbende Udgifter, saaledes at Aaret slutter med Overskud, og i disse Aar, hvor ellers næsten alt staar i Usikkerhedens Tegn, er det sikkert af stor Betydning, at der er Orden i Statens Finanser. Det er heller ikke uden Betydning for vort Handelssamkvem med andre Lande, at man ved, at Staten har sine Finanser i Orden.

Jeg er ingenlunde tilfreds med den Maade, hvorpaa en Del af de store Indtægtsposter skaffes til Veje. I disse Aar, hvor mange Mennesker tjener meget betydelige Indtægter bl. a. i Kraft af forskellige Restriktioner, samtidig med at andre Borgere har ringe Vilkaar, men alligevel maa bære en betydelig Del af Statens Udgifter gennem indirekte Skatter — i disse Aar vilde der i højere Grad end nogen Sinde være Brug for en stærkere direkte Beskatning, saa at de Folk, der virkelig har Mulighed for at bære Udgifterne, kom til at gøre det gennem en direkte Beskatning i langt højere Grad end gennem den indirekte Beskatning, som vi har i saa rigt Maal.

Men alle Bestræbelser for at komme den Vej er strandet paa Modstand ikke alene fra de Konservative, hvilket vel er selvfølgeligt, men ogsaa fra Venstre. Ved de Forlig om Kriseforanstaltninger, der er gennemført i disse Aar, har Betingelsen hver Gang været baade for Tilslutning fra Venstre og for Tilslutning fra Konservative, at de direkte Skatter, som Regeringen mødte med til Dækning af de Statsforanstaltninger, som man mente nødvendige over for Erhvervslivet, blev ændret til indirekte Skatter. Man stillede det som en Betingelse for at medvirke til disse Forslags Gennemførelse, at de direkte Skatter blev afløst af indirekte Skatter. En meget væsentlig Del af det Beløb, 46 Mill. Kr., i indirekte Skatter, som er vedtaget i dette Foraar, vilde være blevet opråbet i Form af direkte Skatter, saafremt ikke Venstre og Konservative havde haft politisk Magt til at forandre de Forslag til Dækningslove,

som Regeringen mødte med, da Udgifterne nødvendiggjorde for et Par Aar siden, at ekstra Skatter blev udskrevet.

Vi kan naturligvis alle ønske, at Skatterne var mindre, men jeg tror dog, de fleste vil erkende, at vi faar noget for Skatterne, og de fleste vil ogsaa erkende, at det for vort Folk har været af stor Betydning, at vi i disse Aar har været i Stand til at opretholde og udvikle de sociale og kulturelle Foranstaltninger, som Demokratiet igennem Slægtleds politiske Kamp har faaet gennemført. Vi har under disse Aars store Vanskeligheder været i Stand til at sikre, at alle her i Landet fik det nødvendige til Livets Ophold, og vi har været i Stand til ved Statens Støtte at række en hjælpende Haand til Erhvervslivet, hvilket har haft sin store Andel i, at Erhvervslivet i Dag er saa forholdsvis godt i Gang, som det er. Derfor tror jeg, at selv om alle naturligvis kunde ønske, at Skatterne skulde være mindre, vil man dog forsone sig med disse Skatter, idet de har bidraget til at skabe bedre Kaar for store Kredse i det danske Samfund og i væsentlig Grad har bidraget til at hindre de økonomiske Sammenbrud, som ellers vilde være blevet Følgen.

Naar man ser paa de Resultater, der er opnaaet i denne Rigsdagssamling, maa man sige, at de ikke er særlig store — deri har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Ret. Landstinget har lagt sin klamme Haand paa de Forslag, der udtrykte Folkets Flertals Vilje. Landstinget har henledt Befolkningens Opmærksomhed paa sig paa en Maade, som sikkert vil forkorte dette Tings Levetid i vor Forfatning. Over for det samlede Landbrugs meget begrundede Krav om lavere Rente benyttede Landstinget sin Magt først til i Efteraaret 1934 at fejle til Side den samlede Gældsordning, som var bygget op paa det sagkyndige Udvalgs Betænkning, og nu i de sidste Dage til at gennemtrumfe Rentelovens Ophævelse til 15. Juli, hvilket betyder, at den Rentesaneringspolitik, som blev indledet ved Samarbejde mellem tre Partier her i Folketinget i Foraaret 1933, afløses af en Rente-stigning, naar Renteloven udløber den 15. Juli. Hvad Resultatet af en stigende Rente vil blive, kan alle se. Det betyder øgede Vanskeligheder for Landbruget, øgede Vanskeligheder for Byerhvervene, øget Arbejdsløshed.

Jo mere jeg tænker over Spørgsmaalet om Renten, des mere gaadefuldt bliver det mig, hvordan det er gaaet til, at Venstre i Løbet af den sidste Maaned helt er vendt.